

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 10241/17

לפני: כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט י' אלרון

המערער: פקיד שומה למפעלים גדולים

נ ג ד

המשיבות: 1. רוזבאד נכסים אירופה בע"מ
2. רוזבאד נדל"ן בע"מ

ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 27.9.2016 בע"מ 7678-09-11, ע"מ 7697-09-11, ע"מ 11983-03-12 וע"מ 12009-03-12 שניתן על ידי כבוד השופט מ' אלטוביה

תאריך הישיבה: כ' באדר א' התשע"ט (25.2.2019)

בשם המערער: עו"ד יורם הירשברג

בשם המשיבות: עו"ד אהוד ברזילי

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

צדק בית המשפט המחוזי בהעמידו כך את המחלוקת בין הצדדים: "לצורך הקביעה האם יש לראות בחברות הלוקסמבורגיות או ברוז 'חברה נשלטת זרה', נדרש לבחון האם הכנסות החברות האמורות הן הכנסות מעסק כטענת המערערות [המשיבות כאן – נ' ס'], או שמא מדובר בהכנסות פסיביות כטענת המשיב [המערער כאן – נ' ס']. יחד עם זאת, טעה בית המשפט המחוזי בקובעו, כי השקעות המשיבות בנכסי נדל"ן בחו"ל באמצעות חברות זרות שבקבוצה שבראשה המשיבה 2, שהיא חברה ציבורית בישראל, הריהן מיזם עסקי אחד שנוהל על-ידי המשיבות. בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי אין לבחון את השאלה אם הכנסות כל אחת מהחברות הזרות היו "הכנסה פסיבית", אלא שיש לבחון את סיווג ההכנסה "בראיה רחבה" של הקבוצה כולה.

בהסתמך על "ראיה רחבה" זו, קבע בית המשפט המחוזי כי ההכנסה שנדונה בעניין דנן, היא הכנסה עסקית; גם זו, לדעתנו, טעות. צודק המערער בטענתו, לפיה פסק בית המשפט המחוזי בניגוד להוראת סעיף 75 ב לפקודת מס הכנסה, סטה בפסיקתו מעקרון יסוד שבדין בישראל למיסוי חברות, שלפיו חברה היא יחידת מס נפרדת, ויצר, באופן תקדימי וללא אסמכתא בדין, יחידת מיסוי חדשה, היא קבוצת חברות. לשיטת המשיבות, פסק הדין של בית המשפט המחוזי הכריע כי לגבי כל אחת מעסקאות הנדל"ן, לבטח לגבי פעילות הנדל"ן של הקבוצה כולה – מתקיימים מבחני-העזר על-פי ההלכה הפסוקה ולפיהם יש לראות את ההשקעה הנדונה כפירותית. זאת ועוד, גם אם לא ב"עסק" עסקינן, הרי שלכל הפחות, לשיטת המשיבות, יש לראות כל אחת מהעסקאות הנדונות כעסקת אקראי בעלת אופי מסחרי.

המערער חושש להשלכות רוחב לפסק הדין; המשיבות סבורות שבעניינים עובדתיים עסקינן, כאלה שאין ערכאת הערעור מתערבת בהן. יהא הדבר כאשר יהא, כמסתבר, לא משיקולי גביה הוגש הערעור, אין בו תוחלת פיסקאלית משום שהמשיבות חדלות פרעון. לפיכך, כמוסכם בגמר הדיון היום, מתקבל בזאת הערעור, ופסק דינו של בית המשפט המחוזי מבוטל.

המשיבות קיבלו את עמדת בית המשפט להיכנס באופן מיידי להליכי פירוק וחיסול על-ידי בית המשפט. ככל שתוגש בקשת פירוק כאמור, לא יתנגד המערער לבקשה למינויו של ב"כ המשיבות למפרקן.

אין צו להוצאות בערעור.

ניתן היום, כ' באדר א' התשע"ט (25.2.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט